

Vad händer i Tibet i dag?

Förra veckan talade jag med två personer som rest i Tibet nyligen. Visum till Tibet utfärdas sällan dessa dagar och jag var därför mycket angelägen om att höra dem berätta om sina upplevelser. Besökarna bekräftade vad jag misstänkte, det fanns nästan inga västerländska turister i de tibetanska områdena, men däremot såg de stora skaror av kinesiska turister. Nyheterna som jag fick från dessa två nyligen hemkomna besökarna – vilkas namn jag inte vill nämna, är verkligen mycket dystra. Vanliga tibetaner lever i rädsla, omgivna av beväpnade poliser och under ständiga hot om att bli fängslade av myndigheterna för nästan vad som helst.

SKRIVET 27 SEPTEMBER, 2011, AV TENCHO GYATSO, INTERNATIONAL CAMPAIGN FOR TIBET
 ÖVERSATT FRÅN ENGELSKA AV MAGNUS WITÉN * FOTO: GEORGIA SANDBERG

DEN FÖRSTA PERSONEN berättade för mig: ”På gatorna i Lhasa, finns kinesiska beväpnade vakter överallt – de går i grupper om tre eller fyra och de patrullerar i formationer där alla vakter står i olika riktningar så att gruppen har en 360-gradig överblick. I intervaller på 10–15 meter stannar patrullerna för att titta runt för att sedan fortsätta framåt igen – det är uppenbart att de är där för att skrämma och sätta skräck i allmänheten”.

Den andra personen, som bott en längre tid i Lhasa berättade: ”Det har blivit mer än en polisstat – det är ett fängelse. Tibeterna lever i skräck och är brutalt förtryckta på alla sätt. De är rädda för att prata, röra sig fritt, till och med rädda för att ifrågasätta det skandalöst höga priset på de kinesiska handlarnas grönsaker, eftersom kineserna vakter i närheten sannolikt skul-

le ingripa med våld om någon gjorde det.”

Ett nyligen taget fotografi från Tibet visar en övervakningskamera och en grupp beväpnade soldater framför en stupa. Det brukade vara så att man kunde gå över trafiken och passera genom passagen i stupan men nu är den blockerad av soldater i kamouflage.

Dessa vänner delade också några fotografier tagna i och omkring Lhasa – så otroligt vackra så det nästan kändes som en annan värld. Men vid närmare granskning av varje bild syntes omiskännliga tecken på intrång – skärande skyltar på kinesiska, beväpnade poliser på hustak, säkerhetsposter placerade vid klosterportar – bilderna fick mig att känna en överväldigande kinesisk närvaro överallt, som om jag tittade på ovärderliga konstverk som utplånats och vanhelgats av ett folk för

vilka konstverken inte hade något värde annat än det materialistiska.

Det som händer i Tibet är en långsam kvävning av det tibetanska folket, den tibetanska kulturen och den tibetanska identiteten. Och när jag hörde de sorgliga nyheterna om de självofferande unga munkarna från Kirti klostret som tänt eld på sig själva i protest, kände jag en tydlig känsla av åtstramning av stryptaget runt halsen på dagens tibetaner. Jag oroar mig djupt för mina tibetanska landsmän inne i Tibet. Jag hoppas att den här typen av protester inte kommer att öka, eftersom detta verkligen inte uppmuntras av Hans Helighet eller den tibetanska exilregeringen. Men dessa självofferingar är helt klart handlingar av desperation och frustration – handlingar av personer som inte längre kan andas. *